

Zikir Fazileti ve Kul Hakkı

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

Şu cuma gününde beraberce tevbe edelim. Allah geçmiş cümle günahlarımızı lütfuyla, keremiyle affeyesin.

Estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah, estağfirullah el-azîm el-kerîm, er-rahîm ellezî lâ ilâhe illâ hüve'l-hayyü'l-kayyûmü ve nes'elühü't-tevbete ve'l-mağfirete ve'l-hidâyete lenâ innehü hüve't-tevvâbü'r-rahîm. Tevbete abdin zâlimin li-nefsihî lâ yemlikü li-nefsihî mevten ve lâ hayâten ve lâ nüşûrâ.

Allahümme ente Rabbî lâ ilâhe illâ ente halaktenî ve ene abdüke ve ene alâ ahdike ve vâ'dike mes'teta'tü eûzü bike min şerri mâ sanâtü ebû'ü leke bi-nîmetike aleyye ve ebû'ü bi-zenbî fağfirlî fe innehü lâ yağfırüz-zünûbe illâ ente.

Amentü billah ve bimâ câe min indillâhi teâlâ ve amentü bi-rasûlillah sallallahu aleyhi

ve âlihî ve selleme teslîmen kesîrâ ve bimâ câe min indi rasûlillah.

Amentü billâhi ve melâiketihî ve kütübihî ve rusulihî ve'l-yevmi'l-âhirî ve bi'l-kaderî hayrihî ve şerrihî mina'llâhi teâlâ ve'l-ba'sü ba'de'l mevti hakkun eşhedü en lâ ilâhe il-lallâh ve eşhedü enne Muhammeden abdühû ve resûlühû hakkan ve sıdkâ.

Allahu Teâlâ hazretleri tevbemizi lütfuyla ve keremiyle kabul eylesin. Tevbe-i nasûh eylesin. Geçmiş bütün günahlarımızı affedip silip bizi, annemizden doğduğumuz gibi günahlardan arınmış, pâk eylesin. Bundan sonraki ömrümüzde de günahlara, haramlara bulaşmadan; temiz bir müslüman olarak yaşamayı ve huzuruna yüzü ak, alnı açık varmayı nasip eylesin.

a. Tövbelerin Bağışlanması

Allah *celle celâlüh* tevbe eden kulları sever.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ التَّوَّابِينَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ﴾

Innallâhe yuhibbu't-tevvâbine ve yuhibbü'l-mutataahirîn.

Günahlarını affeder, affedicidir, affetmeyi sever. Bağışlamayı sever. Gaffârü'z-zünûb'dur, Settârü'l-üyûb'dur. Fakat tevbe eden kulun kul haklarını silmez. O kulun üzerinde başkalarının hakları varsa çare, o hakları götürüp onlara vermektir. Durup da "Tevbe..." demekle kul hakları silinmez. Onun için kul haklarının sahipleri ile helalleşmek lazımdır.

Mesela gıybet ediyorlar. Gıybet de bir hak meydana getirir, çünkü aleyhinde konuşmadır. İftira da bir hak meydana getirir, helalleşmek lazımdır. Malını mülkünü almış, üzerine geçirmiş veya yanlışlıkla, unutarak kalmış; onları götürüp vermesi lazımdır. Sonra âhirette çok acı şekilde alır.

Aklı olan, her şeyi düzenlemeye ve Allah'ın rızasına uygun hâle getirmeye çalışan insan kul haklarını da sahibine verecek. Bundan sonra pek kul hakkı almamaya gayret edecek. Üzerine kul hakkı geçirmeyecek. Mânevî hakkı olanlarla helalleşecek. Haksız yere nefsaniyetten darılmış olduğu kimselerle de barışacak, dargınlarla barışacak.

Üzerinde namaz, oruç borcu, ibadet borcu varsa onları ödeyecek. Onlar da silinmez. Kılmamış olduğu namazların çaresi ödemesidir, kaza edilmesidir. Tutmamış olduğu oruçların çaresi, onları tekrar ödemektir; tutmaktır. Başka bir çaresi yoktur. “Affet yâ Rabbi...” demekle Allah, tehir etmenin günahını belki siler. Ama borç boynunda kalır, âhrette onun cezasını çeker.

Onun için tarikate giren “Artık bundan sonra Allah’ın sevdiği bir kul olacağım.” diye niyet eden bir kimse bunlara dikkat edecek. Kul haklarını ödeyecek, dargınlar ile barışacak. Namaz, oruç, ibadet borçlarını ödeyecek. Günahlarına sıdk ile aşk ile tevbe-i nasûh ile tevbe edecek. Böylece her türlü şeyi silecek.

Artık bundan sonra da devamlı iyi bir müslüman olduğunu düşünerek kendisine dikkat edecek. Günahlara, haramlara bulaşmamaya ihtimam edecek. Müteyakkız olacak. Bunun için iyi bir çare, devamlı abdestli gezmektir. Abdestli gezen bir insanın yanına şeytan sokulamaz. Melekler gece de gündüz de etrafında toplanır. Zamanı hayırlı geçer. Kesesi bere-

ketli olur. İşi rast gider; şeytanın vesvesesi, iğvaâtı tesir etmez. Hadîs-i şerîfte de vardır: Devamlı abdestli olmaya âdet edinin, gayret edin. Sabah kalktığınızda tekrar uykuya varıncaya, kendinizden geçinceye kadar, uyanık olduğumuz her zaman, daima abdestli bulunun.

Her gün zikir vazifelerinizi de yapın! Çünkü zikir de namaz gibi, oruç gibi Allah'ın bir emridir. Kur'ân-ı Kerîm'de seksen kadar âyet-i kerîmede geçmiştir. Mesela;

﴿وَاذْكُرْ اسْمَ رَبِّكَ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾

Vezkürisme rabbike bükraten ve asîlâ.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا

﴿وَسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا﴾

Yâ eyyühellezîne âmenûzkürûllâhe zikran kesîrâ ve sebbihûhü bükraten ve asîlâ.

﴿ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُم مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا ﴾

Ve'z-zâkirînallâhe kesîran ve'z-zâkirâtî e'addallâhu lehüm mağfiraten ve ecren azîmâ.

gibi âyet-i kerîmeler çok net olarak Allah'ı çok zikretmeyi, Peygamber Efendimiz'in yüzlerce hadîs-i şerîfi de her zaman herkesin hayret edeceği kadar, "Yahu bu adam Mecnun mu?" diyecek kadar Allah'ı çok zikretmeyi gerektirir.

b. Allah'ı Zikretmenin Önemi

Her hacerin, şecerin, mederin yanında taşın, ağacın, toprağın yanında Allah'ı zikretmeyi emrediyor ve "En faziletli amel, sevaplı ibadet, iş nedir?" diye sorulduğu zaman çok zikretmenin olduğunu, hatta bunun Allah yolunda cihat etmekten de daha sevaplı olduğunu bildiriyor. En güzel durumu insanın dili, Allah'ın zikriyle ter ü tâzeyken ruhuna öylece zikir ede ede teslim etmek olduğunu bildiriyor. Onun için zikir vazifelerinizi yapın!

Kendinizi alıştıırın! Çünkü sekerât-ı mev-
tin, ölüme yakın zamanın hâlleri şiddetlidir.
İnsan, zikre âşına olmamışsa o en son anda Al-
lah'ı zikretmesi zor olabilir. Ağrıdan sızıdan,
dehşetten zor olabilir. Onun için evvelden, bü-
tün ömrü boyunca zikre idmanlı olması lazım
ki son nefeste;

تموتوا كما تعيشوا

Temûtû ve kemâ teîşû. “Nasıl yaşarsanız
öyle ölürsünüz.” diye bildirildiği için zikrede-
rek ölmesi mümkün olsun.

Zikrederek kelime-i şehadet getirerek öl-
mek kolay değildir. Öyle ölebilmek için zikre-
derek yaşamak lazımdır. Onun için zikir vazi-
felerinizi yapın!

Her gün dervişin bir zikir vazifesi vardır.
Onu bir zamanda yapacak. Sabahta, öğlende,
gecede gündüzde; sakin, temiz, تنها bir
yerde yapacak.

Abdestli olacaksınız, kıbleye doğru otura-
caksınız. Diz çökerek mümkün olduğu kadar
hürmetkâr bir şekilde oturacaksınız. Aks-i te-
verrük denilen; ayakları sol yandan çıkartarak

biraz boynu bükükçe oturmak tavsiye edilmiştir.

Evvela yirmi beş defa *estağfirullah* diyerek zikre başlayın! Çünkü kullar, bilerek bilmeyerek her zaman hata edebiliyor. Tevbe ve istiğfar ile başlamak uygundur. Hatta hadîs-i şerîfe göre;

es-Selâmu aleyküm ve rahmetullah, es-selâmu aleyküm ve rahmetullah

diye namazdan çıkınca bile üç defa *estağfirullah* deniliyor! Demek ki namazda bile hata olabilir, diye Allah'tan af isteniyor.

Yirmi beş defa *estağfirullah* diyeceksiniz; sonra bir Fâtiha, üç *Kul hüvallâhü ehad* okuyun!

Bu sûreler enteresan ve önemli sûrelerdir. Hem sevabı çoktur hem de mânası önemlidir. Bunların sevabını Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* Efendimiz'e ve Peygamber Efendimiz'den bize kadar gelmiş geçmiş evliyâullahın, mürşidlerimizimizin, pîrlerimizimizin, şeyhlerimizimizin ruhlarına hediye edersiniz.

Mâlum, Peygamber Efendimizden sonra Hülefâ-i Râşidîn vazife görmüşlerdir. Ondan sonra mürşidin-i kâmilîn, evliyâullah-ı mukar-rabîn Ümmet-i Muhammed'in irşadı ile mânevî bakımdan vazifeli olarak vazife göregelmişlerdir.

Onun için onların hepsi bizim büyüklerimizdir, başımızın tacıdır. Onlara Fâtihalar, İhlâslar hediye edip onların mânevî yardımlarını, himmet ve teveccühlerini talep ve niyaz ederiz. Çünkü Allah için Allah'ın sevgili kullarını sevmek vardır ve şarttır. Allah için Resûlullah'ı sevmek de olduğu gibi. Nitekim Peygamber *sallallahu aleyhi ve sellem* yemin ederek buyuruyor ki;

وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ، لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ
أَحَبَّ إِلَيْهِ مِنْ وَالِدِهِ وَوَلَدِهِ

Vellezî nefsi bi-yedihî lâ yu'minü ehadüküm hattâ ekûne ehabbe ileyhi min vâlidihî ve veledihî ve'n-nâsi ecmaîn. “Canım elinde olan Allah'a andolsun, yemin olsun ki sizden biriniz

beni babasından da evladından da diğer insanlardan da daha çok sevmedikçe hakiki mümin olmaz.”

Bu sevgi Allah rızası için olduğundan Allah sevgisinin bir detayıdır, tâlî şubesidir. Allah'ı seven, Allah'ın her şeyini sever, elçisini de sever evliyâsını da sever, kitabını da sever. Emrini de sever yasağını da sever. Allah'ın emrettiği, “Sev!” dediği kimseleri de sever.

İnsanın bu mânada mürşidini de sevmesi lazım. Bu; hem Peygamber Efendimiz'in irşad vazifesini devam ettirdiğinden dolayı hem de babadan daha aziz olduğundan, insanın mânevî bakımdan babası gibi olduğundan dolayı hem de ulemâyı sevmek gerektiğinden dolayıdır.

Bu sevginin, bu bağlılığın Peygamber Efendimiz'e bağlılık gibi olduğunu hiç unutmamalı! “Şirktir...” falan diyenlerin de sözünü bu hadisler karşısında böylece değerlendirmeli.

Ruhlarına böyle hediyeler gönderdikten sonra gözünüzü kapatırsınız, rabıta-yı mevt, rabıta-yı mürşid, rabıta-yı kalp yaparsınız.

Rabıta-yı mevt yapmak demek, ölümlü ve ölümden sonraki hâlleri düşünmek demektir.

Rabıta; aklıyla irtibat kurup hayalinde canlandırmak, gözünün önüne getirmek demek oluyor.

Rabıta-yı mevt demek; ölümlü, ölümden sonraki hâlleri düşünmek. Tezekkür-i mevt, tefekkür-i mevt, ölmeden ölmek falan gibi şeylerle ifade edilen husus olmuş oluyor. Bu hadîs-i şerîfte tavsiye edilmiş olan bir şeydir. Çünkü Peygamber Efendimiz;

أَكْثَرُوا ذِكْرَ الْمَوْتِ

Eksirû zikre'l-mevti. “Ölümlü çok düşünün, çok anın!” diye buyurmuştur.

وَذِكْرُ الْمَوْتِ صَدَقَةٌ

Zikrû'l-mevti sadakatün. “Ölümlü zikretmek sevaptır, sadaka vermek gibidir.” diye buyurmuştur.

Kalbi cilaladığı, gönlün pasını giderdiği, insanı gaflettetten uyardığı bildirmiştir. O bakımdan sünnet-i seniyyedir. Gözünüzü kapatacaksınız, nasıl öleceğinizi ve ölümden sonra

başınıza ne geleceğini göz önüne getireceksiniz.

Azrail geliyor, canınızı alıyor; kelime-i şehadet getirerek ruhunuzu teslim ediyorsunuz. Sizi yıkıyorlar, kefenliyorlar... Bunlar hep sahne sahne gözünüzün önüne gelecek. Tabuta koyup camiye getiriyorlar. Cemaatle namazınız kılınıyor. İmam, *Allahu ekber* [diyerek] namaza duruyor, arkada cemaat; ondan sonra helallik geliyor. Dualar ediyorlar. Tabutu ellerinin üstünde alıp götürüyorlar. Götürüyorsunuz, göz önünde kabre koyuyorlar; kabri kapatıp dualar edip gidiyorlar.

Melekler geliyorlar:

“Rabbin kim, Peygamberin kim, dinin ne, kitabın ne, kıblen neresi?..” diye soruyorlar. Onlara cevap veriyorsunuz. Kabir genişliyor, cennet bahçesi gibi oluyor. Sonra kıyametin koptuğunu ve insanların kabirden kalktığını düşünüyorsunuz. Mahşer yerinde büyük izdiham, büyük korku, büyük bekleyiş. Allah’ın bazı kulları, sevgili kulları, *seb’atün yüzillühümullâhü*, hadisinde bildirdiği kulları Arş-ı Âlâ’nın gölgesinde nurdan minberlerde...

Sonra mahkeme-i kübrâ kuruluyor. İnsanlar hesaba çağırılıyor. Defterler açılıyor; sevaplar-günahlar tartılıyor. İyiler bir tarafa, kötüler bir tarafa ayrılıyor. Ehl-i cennet sevine sevine, uçarak koşarak sıratı geçip cennete varıyor; ebedî saadete eriyor. Ehl-i cehennem de itile kakıla cehenneme atılıyor. Cayır cayır yanmaya, çeşitli azapları görmeye başlıyor... diye âyet-i kerîmelerde bildirildiği, hadîs-i şerîflerde anlatıldığı şekilde kıyameti, cenneti ve cehennemi vs. düşünürsünüz.

Nefsinize dersiniz ki;

“Ey nefsim! İnsafa gel, aklını başına topla! Bu hayat mutlaka bir gün bitecek. Enbiyâdan, evliyâdan, hükümdarlardan, pehlivanlardan, güçlülerden kuvvetlilerden kimse kalmamış... Herkes ölmüş, sen de öleceğini düşün. Ölünce kabre koyacaklar. Mahşer gününde de bunlar olacak. Eğer hesabın kötü çıkar da cehennemliklerin arasına ayrılmış olursan maazallah, Allah saklasın. O zaman ne kadar ağlasan, yalvarsan, pişman olsan faydası olmayacaktır. Onun için bu hayatının kıymetini bil. Bir anını bile boş geçirme. Cenâb-ı Hakk’ın yolunda sevdiği işleri yaparak cenneti

kazanacak şekilde yaşamaya gayret et. Cehennemine düşmemek için haramlardan, günahlardan, şüphelilerden dikkatli bir şekilde kaçın! Ömrünü zayi etme, fırsatları kaçıрма! Şeytana uyma! Fâni dünyanın fâni lezzetleri seni oyalamasın! Âhireti sana unutturmasın!..”

Nefsinize nasihat edeceksiniz. Her gün zikre oturunca rabıta-yı mevt yapacak, bunları şöyle bir tefekkür edeceksiniz. Bunlar aynı zamanda bir tefekkür olduğu için;

تَفَكُّرُ سَاعَةٍ خَيْرٌ مِنْ عِبَادَةِ سَنَةٍ

Lâ ibâdete ke't-tefekkürî

Tefekkürü sâ'atin hayrûn min ibâdeti senetin.

hadîs-i şerîflerine göre de tefekkür sevabıyla taltif olunurlar, sevabı çoktur.

c. Rabıta-ı Mürşid

İkincisi, rabıta-yı mürşid yapacaksınız. Rabıta-yı mürşid demek, mürşidi uzakta bile olsa mânevî bakımdan, ruhanî bakımdan onunla irtibatını kurmak demektir. Gözünüz kapalı, büyüklerimizle beraber bizi karşınıza, göz önüne getirin! Mübarek bir yerde, nurlu bir

yerde oturmuşuz. Siz de karşımızdasınız. Gön-
lünüzü gönlümüze bağlayın! Gelecek olan
fevz-i ilâhîye muntazır olun. Bir esrâr-ı ilâhi-
yedir ki tarikatın esrarengiz işlerinden birisi de
bir insanın mürşidine irtibat yaptığı zaman
kendisine çok feyizler, nurlar gelir. Yaptığı
ibadetin tadını duyar, faydasını görür.
Meşâyih-i vâsılîna rabîta yapıldığı zaman haki-
katen tarikatta bu rabîtanın büyük faydası gö-
rülür. Çünkü Allahu Teâlâ hazretleri sadık kul-
ları ile beraber olmayı emretmiştir. Bu sadık
kullarla beraber olmanın mânevî bir uygula-
masıdır.

Ayrıca insan bu uygulamayı güzelce yapa
yapa tarikatın işlerini öğrenir ve böylece tari-
katta daha yüksek hâllere ulaşabilir. Rabîta-
dan sonra fenâ fişşeyh, fenâ fişşeyhten sonra
fenâ firresûl ve daha başka güzel ileri hâller
nasip olabilir.

Onun için rabîta-yı mürşidi güzelce yapın!
Zaten Allah'ın evliyâsını sevmeyince olmuyor.
Peygamber Efendimiz'in "Beni; ananızdan,
babanızdan, evladınızdan daha çok sevme-
dikçe mü'min-i kâmil olamazsınız!" dediği gibi
bir insan; hak yolu sevecek, hak yolu öğreteni

sevecek ki öğrenmesi çabuk olsun ve samimi-
yetinden dolayı mükâfâtını alsın.

Her zaman bilin ki sizi gören var. Yaptığı-
nızı gören, sizi sorguya suale çekecek olan var.
Allahu Teâlâ hazretleri görüyor. Evliyâullahın
da ruhaniyeti kendilerine Allah tarafından ve-
rilmiş müsaade dolayısıyla bir anda şarkı garbı
cevelan edebilirler. Onun için âdâba riayet et-
mek lazım. Her yerde Allahu Teâlâ hazretleri-
nin istediği bir kul olarak davranmak, konuş-
mak, oturmak, kalkmak icap eder. Rabıta-yı
mürşid de bu!

Bir de rabıta-yı kalp yapacaksınız! Başınızı
kalbinize eğeceksiniz. Kalbinizi; iç âleminizin
kapısı, penceresi gibi düşünün. Nasıl pencere-
den bakınca yerler, gökler, yıldızlar görünü-
yor. İnsan kalbine de baktı mı gönül âlemi gö-
zünün önüne nümâyân olur. Ta arşa kadar uç-
suz bucaksız... İşte o âleme siz de geçersiniz.
Allahu Teâlâ hazretleri;

Lâ yeseunî ardî lâ semâî.

“Yerlere göklere sığmam. Mümin kulumun
kalbine tecelli ederim, sığarım.” diye buyuru-

yor. O mânayı düşünerek Allahu Teâlâ hazretlerinin huzurunda olduğunu düşünecek ve diyecek ki; “Yâ Rabbi! Yerler gökler senin, sen bizim Rabbimiz’sin, yaradanımızsın, her şeyimiz sendendir. Ben senin kulunum. Her yerde hazır ve nâzırsın. Her şeyi görürsün, her şeyi bilirsin. Beni görmektesin ama ben seni göremiyorum. Görmeye güç yetiremem.”

﴿لَا تُدْرِكُهُ الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْأَبْصَارَ﴾

Lâ tûdrikühü’l-epsâru ve hüve yudrikü’l-epsâr.

“Biliyorum ki sen bana benden yakınsın! Yâ Rabbi! Ben sana iyi kul olmak istiyorum; eksikim, kusurum, hatam çoktur. Şaşırabilirim, her an ayağım kayabilir. Bana yardım eyle! Bana tevîkîni refîk eyle, lütfeyle, kerem eyle de ben de senin sevdiğin kullarından olayım. Seni zikreden zâkir, nimetlerine şükreden şâkir kullarından olayım yâ Rabbi! Meded inâyet eyle! Senden yardım isterim. Muhakkak ki sen yardım edersin. Kötü durumlardan, sevmediğin durumlardan sıyrılıp sevdiğin hale kavuşabilirim...” diye Allah’tan yardım isteyin!

Allahu Teâlâ hazretleri tevekkül etmeyi emrediyor ve tevekkül edenleri seviyor. Dua etmeyi emrediyor ve dua edenleri seviyor. Dua edenlere de istediğini vereceğini de müjdelemiş. Vaadi haktır, vaadinden hulfü yoktur. Onun için böyle dua edip sevine sevine artık Allah elbette bir gün benim istediğimi ihsan edecek, diye aşk ile şevk ile zikre başlarsınız.

Günlük zikirleriniz olarak evvela;

100 defa *estağfirullah* diye zikredin ki hadîs-i şerîfte hem miktar olarak hem kelime olarak tavsiye edilmiş bir zikirdir.

Sonra 100 defa *lâ ilâhe illallah* çekin ki o da hadîs-i şerîfte tavsiye edilmiş bir zikirdir.

Sonra 1000 defa *Allah* Lafza-i Celâl'i zikredin ki; *ve'z-zâkirînallâhe kesîren ve'z-zâkirâti* zümresinden yazılasınız. Her 100 defa da bir durun; *ilâhi ente maksûdî ve rızâke matlûbî*, deyin; “Yâ Rabbi; muradım, maksudum, arzum sensin. Ben senin rızanı istiyorum.” demiş oluyorsunuz. Böyle olmaya kendinize alıştırmak için her 100 defada bir bu sözü söyleye söyleye öyle yapan bir insan hâline gelmeye çalışacaksınız.

100 defa da Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* hazretlerine salavât-ı şerîfe getireceksiniz.

100 defa *Kul hüvallâhü ehad* okuyacaksınız.

Beş çeşit zikri günlük zikir olarak yaparsınız!

Bitince el açıp Allah'tan dünya ve âhiretinize ait küçük büyük; kendinize, yakınlarınıza, sevdiklerinize neler isteyeceksiniz istersiniz. Çünkü yasak yoktur. Günah olmamak şartıyla dua etmek, her çeşit küçüklü büyüklü şeyi istemek caizdir.

Kendisine de dua etmesi lazım, arkadaşlarına, dostlarına, anasına, babasına ve yakınlarına da dua etmesi lazım. Böylece dua ederken bizi de duadan unutmayın.

Şimdi ben size zikir telkin edeyim, beni dinleyin:

Lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah...

Buyurun, sizler de beraberce söyleyin, Allah şahit olsun:

Lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah, lâ ilâhe illallah...

Allah, Allah, Allah, Allah, Allah...

Şimdi ağzınızı yumun, gözünüzü kapayın; içinizden sessiz olarak *Allah* demeyi devam ettirin!

Allah mübarek etsin.

Böyle sessizce Allah demeye, “kalpten zikretmek” derler. Bu zikr-i kalbîye kalbinizi alıştırmak. Yalnızken gecede gündüzde, çalışırken kendiniz yüksek sesle *Allah Allah* dersiniz, sonra ağzınızı kapatıverirsiniz. İçinizden bir müddet dersiniz. Yavaşlayınca tekrar yüksek sesle söyleyip yine ağzınızı kapatıp içinizden demeye [başlarsınız], kalbinizi zikre alıştırmaktasınız. Böyle ağzınız kapalıyken sessizce *Allah Allah* diye çalışmaya alışır. O zaman her anınızda zikretmiş olursunuz. Her anınız namazdaymış gibi, huzurdaymış gibi olur. Her anınız ibadet olur, çok sevaba erersiniz.

Ayrıca kalpten yapılan bu zikrin sevabı, dille yapılan zikirde de yetmiş kat daha sevaplıdır. Halbuki dille yapılan zikir de zaten çok sevaplı idi, onun sevabı 70 bin idi! Böylece

demek ki insan milyonlarca sevap alıyor. Her zaman, her yerde işte güçte, gecede gündüzde, otururken yatarken, gezerken kalbinizi Allah'ın zikriyle meşgul edin ki büyük sevaplar biriktirebilesiniz.

Bizim yolumuz Peygamber Efendimiz'in sünnet-i seniyyesine uymak. Tam hadîs-i şerîflere uygun, sahabe Müslümanlığı gibi Kur'ân-ı Kerîm yolunda İslâmiyet'i yaşamaktır. Efendimiz'in ahlâkı ile ahlâklanmaya, sözlerini, nasihatlerini tutmaya gayret etmektir. Bi'datlardan kaçınmaktır. Ruhsatlarla değil azimetler ile amel etmektir. Bu mânaları iyice düşünün! Bunlara göre yaşamaya dikkat edin!

Namazları evvel vaktinde kılın; camiye, cemaati, Cumayı terk etmeyin! Sabah namazından sonra oturup zikrullahla, *Evrâd-ı şerîfe*'yi okumakla meşgul olun!

İşrak vaktine kadar bekleyin! İki rekât işrak namazı kılın! Sabahla öğlenin arasında dört rekât duhâ namazı da vardır, onu da kılın! Akşam namazının sünnetinin arkasından seccadeden ayrılmadan evvabin namazı kılın! İki,

dört veya altı rekât; hadisi şerifte çok methe-
diliyor. Gece yatarken taze abdest alırsınız.
Kaçta yatıyorsanız dört rekât namaz kılıp ab-
destli yatarsınız. Abdestli yatmanın da sevabı
çoktur. Bütün gece, ibadet etmiş gibi sevap
kazanırsınız. Bir de geceleyin uykunuzu bölüp
Teheccüd namazına kalkmaya çalışın. Tehec-
cüd namazı da emsalsiz, çok sevaplı bir na-
mazdır.

Gece vakti yapılan dualar çok makbuldür.
Evliyâullah o vakti çok güzel değerlendirmiş, o
vaktin âşığı olmuş, seher vakitlerinde kalkıp
Cenâb-ı Allah'a tevbe ve istiğfarla meşgul ol-
muşlar. Yüksek mertebeler bulmuşlardır. Siz
de teheccüd namazını kaçırmayın!

Pazartesi ve perşembe oruçlarını tutun!
Eyyâm-ı biyz oruçlarını tutunuz! Hadîs-i şerîf-
lerde tavsiye edilen Receb'de, Şaban'da, kan-
dillerde, Şevval'de, Zilhicce'de, Muhar-
rem'deki oruçları tutun! Oruç da sevabı çok
olan bir ibadettir!

d. İlim Öğrenmenin ve Öğretmenin Önemi

İlim öğrenin, öğretin!

Emr-i bi'l-mâruf nehy-i ani'l-münker yapın!

Allah yolunda çalışın! Allah'ın dinine hizmet eyleyin, cihat edin! Her çeşit sevaplı işte koşturun ki âhiretin makamları dünyada çalışarak kazanılıyor. Onun için gayretli müslüman olmak lazım.

Günahlardan kaçınmaya, takvâ ehli olmaya da çok dikkat edin! Haramlara bakmayın! Ağzınıza, dilinize sahip olun! Elinize sahip olun, gönlünüze sahip olun! Her çeşit günah-tan, haramdan sakının! Bu da çok mühimdir. Çünkü Allah takvâ ehli kulları seviyor.

Bir de huylarınızı güzelleştirip tatlı dilli, güleç yüzlü, güler yüzlü, güzel huylu, adaletli, sabırlı, şükürlü, şecaatli, vefalı, has, halis, hakiki kâmil insan olmaya çalışın! Çünkü insanların cennete girmesi, ibadetlerinin miktar olarak çokluğundan değildir. Ahlâklarının güzelliğindedir, ihlâslarındandır. Güzel huylara başta ihlâslı olmak üzere dikkatle sahip olmak

ve onları tahsile etmeye gayret etmek lazım ki Allah'ın lütfuna insan erebilsin. Zaten tarikat dediğimiz yol da büyük ölçüde buna önem verdiğiinden sanki bir edep ve ahlâk üniversitesi gibidir. O bakımdan güzel huylu olmak da hatırınızdan hiç çıkmasın! Kötü huylarınızı kendiniz tespit edebilirsiniz. Başkaları söyleyebilir, tenkit edebilir. Dostlar düşmanlar söyleyebilir, anladığınız zaman onlardan kurtulmaya çalışın!

Güzel huyları başkalarında görseniz bir de siz onları edinmeye gayret edin! Allah cümlelerinizi güzel huylu, tatlı dilli kullar eylesin. Her biriniz bir Fâtîha, üç *Kul hüvallâhü ehad* okuyun; duamızı yapalım, camiye gidelim.

﴿إِنَّ الَّذِينَ يُبَايِعُونَكَ إِنَّمَا يُبَايِعُونَ اللَّهَ يَدُ اللَّهِ فَوْقَ أَيْدِيهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَإِنَّمَا يَنْكُثُ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ اللَّهُ فَسَيُؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا﴾

Bismillâhirrahmânirrahîm.

*Innellezîne yubâyi'ûneke innemâ
yubâyi'ûnallâh, yedullâhi fevka eydîhim fe
men nekese fe innemâ yenkusu alâ nefsihî ve
men evfâ bi mâ âhede aleyhullâhe fe se
yu'tîhi ecran azîmâ.*

Sadakallâhü rabbüne'l-a'lâ.

Peygamber Efendimiz'in zamanın insanları Peygamber Efendimiz'e gelmiş, söz vermiş, bağlanmış, bey'at etmiş, elini tutmuş, sahabesi olmuşlardır. Peygamber Efendimiz'den sonra da Hulefâ-i Râşidîn'e bey'at edilmiş. Ondan sonra da evliyâullahâ bey'at edilmiştir. Mürşid-i kâmile bey'at edilmiştir. Şimdi siz de bize bağlanmış oluyorsunuz. Bizim Nakşî, Kâdirî, Kübrevî, Sühreverdî, Çeştî ve daha başka tarikatlarla irtibatımız, bağlantımız vardır.

Elhamdülillah siz de bu bey'atınızdan dolayı Allah yoluna girdiğiniz, Allah yolunda yürümeyi niyet ettiğiniz için büyük ecirler kazanabilirsiniz.

Allahu Teâlâ hazretleri niyetinizi halis eylesin! Cümlelerinizi vefalı eylesin! Şeriatin yolundan, Habîb-i Edîb'i Muhammed-i Mustafâ'sı

yolundan bir göz yumup açıncaya kadar ayırmasın! Tarikatın âdâbını, inceliklerini öğrenip makâmâtını seyr ü sülûk ile geçmenizi nasip eylesin! Mârifetullaha erdiresin! Ârif kullar olun! Aşkullahı, muhabbetullahı içinize yerleştiresin. Her yaptığınız şeyi Allah aşkıyla, Allah sevgisi ile Allah rızası için yapacak bir ihlâslı mü'min olarak âşık-ı sadık kul olarak yaşayıp Rabbimiz'in huzuruna sevdiği, razı olduğu kul olarak varın! Rabbim cennetiyle cemâliyle müşerref eylesin! Habîb-i Edîbi'ne komşu eylesin! Cümlemizi iki cihanda aziz ve bahtiyar eylesin.

Bi-hürmeti esrâr-ı sûreti'l-Fâtîha!

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN
22 Recep 1413 / 15.01.1993

[Bütün DiĞER ÇEŞİTLİ KONUŞMALAR'a PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

